

Overweging Christus Koning, Jacobuskerk Enschede

Zondag 26 november 2023 jaar A

Ez. 34, 11-12. 15-17 / Psalm 23 / 1 Kor. 15,20-26.28 / Matt. 25,31-46

We vieren vandaag de laatste zondag van het kerkelijk jaar, Christus Koning van het Heelal. We staan voor een nieuwe tijd, een moment waarop we terugkijken en waarbij we stil willen staan bij de vraag: wanneer hebben we juist gehandeld en wanneer niet?

Wanneer het einde der tijden komt, weten we niet. En daar hoeven we niet op te wachten. We kunnen onze tijd beter gebruiken om ons te bekeren, om van deze wereld een betere plek te maken. Bekering is verandering in positieve zin: ons niet mee laten slepen door negativiteit, ons niet laten verlammen door alles wat fout gaat.

We weten nog hoe Jezus op Palmzondag als een nederige koning werd toegejuicht: zonder mantel, zonder kroon, op een ezeltje. Iedereen wist wat hij kwam doen: zieken en blinden genezen, de doden doen opstaan, de doven weer laten horen. Hij had deze Matteüs als Zacheüs de tollenaar bij zich aan tafel geroepen, het meisje Talitha en Lazarus weer tot leven gewekt. Hij had kritiek op de mensen die van het kerkplein een marktplaats maakten en op de farizeeërs die zichzelf op de borst klopten. Hij leefde mee met de verschoppelingen en luisterde naar wie horen wilde.

Jezus' sterven aan het kruis, met zijn doornkroon en verdobbelde mantel was geen einde, maar een nieuw begin. God bleef ons trouw. Met zijn dood kwam zijn opstanding en hulp van de heilige Geest. Zijn leerlingen bleven niet opgesloten in dat huis, maar gingen naar buiten en overwonnen hun angst. En zo zou het ons ook moeten gaan: blijven geloven in het goede, dat het kwaad overwint. Kwaad met goed bestrijden.

We moeten, kortom, de hoop niet verliezen. En ons concentreren op dat koningschap van Christus: Jezus zei het zelf: zijn koningschap is niet van deze wereld. En toch ook weer wel. Want wat Jezus *deed*, is wat hem koninklijk maakte. Die houding van dienen, van nederigheid en klaarstaan voor een ander – dat is wat deze wereld nodig heeft en wat navolging verdient. Dat is wat hoop geeft en ons op doet staan. En ook ons doet gaan op die koninklijke weg.

Zo zou Christus eigenlijk elke dag en overal gevierd moeten worden: als koning van de barmhartigheid, als heerser van de liefde, als hoeder van solidariteit en compassie. Geen koning met een mantel en een kroon, ver van ons af op een troon. Nee, Christus is er 'gewoon' – in de liefde tot onze naaste, in de zorg voor de ander, in de aandacht voor iemands verhaal. Onze wereld is vol van deze mensen, vol van liefde die van Christus getuigt.

Wij moeten ons niet laten leiden door iemand die op een voetstuk staat en die regeert naar eigen goeddunken, volgens eigen regels en wetten, die uitsluit en onderdrukt, die angst laat regeren en fulmineert op alles wat niet in zijn straatje past, die niet luistert en niet meebeweegt en die denkt de waarheid in pacht te hebben. Onvrede los je niet op door te wijzen naar een ander, maar door naar je eigen inbreng te kijken.

Zo'n heerser die zo'n scepter zwaait hebben we zeker niet nodig! Christus is een ander soort koning. Hij wil dat liefde regeert, geen verdeeldheid! Hij wil niet dat we uit elkaar groeien, maar naar elkaar toe.

Christus is onze leraar in liefde en in zorg. Een herder voor zijn kudde, voor ons. Niet alleen voor de makke schapen, maar ook voor de bokkige. Want God gunt ons de tijd om ons te bekeren, hoe bokkig we ook zijn. We mogen elke dag opnieuw beginnen, weer opstaan, ons richten naar het licht, ons afkeren van het duister.

Deze wereld is een wereld vol duisternis en kwaad. We worden er dagelijks mee geconfronteerd. En ook in ons land luidt een roep om eigen volk eerst. Daarom is dit zo'n belangrijk feest – waarin duidelijk mag worden dat God de zwakken te hulp komt en Christus' liefde niemand uitsluit die van goede wil is - die zich niet afkeert van, maar zich toewendt naar de ander.

“Al wat gij gedaan hebt voor een van deze geringsten van mijn broeders, hebt gij voor Mij gedaan.” Het is Christus zelf die ons aankijkt als er een beroep op ons gedaan wordt. Zien we dat? Worden we dan innerlijk bewogen? En komen we ook in beweging?

Als we durven te kijken in iemands ogen, kunnen we met Christus' liefde net als Martinus een stuk zorg als een mantel geven waaraan de ander zich kan warmen. Zorg is warmte, zorg is troost. Of dat nou een luisterend oor is, een bezoekje aan iemand die eenzaam of ziek is, een kopje koffie schenken met aandacht, wat te geven aan de voedsel- of kledingbank... de mogelijkheden liggen voor het oprapen. We kunnen elke dag iets doen voor een ander! Daar worden we beter van. Beter mensen – die samen de wereld beter maken.

Christus is de herder voor wie honger en dorst heeft, voor vluchtelingen, voor naakten en zieken en gevangenen. Hij is de herder die ons vertrouwt terwijl hij zoekt naar het verdwaalde schaap en het gewonde verzorgt tot die weer sterk is. Daar heeft hij ons bij nodig. Daar hebben wij Hem bij nodig. Durven we met God die relatie aan te gaan, ons met hem te verbinden, ons te commiteren aan zijn liefde? God heeft met ons een verbond gesloten. Een verbond vraagt om wederkerigheid. Niet alleen naar God, maar ook naar elkaar. We zijn gelukkig niet alleen geneigd tot alle kwaad. We zijn ook en vooral geneigd tot al het goede. Laten we Hem dus dáár gaan zoeken: in elkaar.

En als we naar onszelf kijken; vragen wij ons wel eens af: waar hongeren we naar, behalve naar eten? Waar dorsten we naar, behalve naar water? Waar vluchten we voor, behalve voor oorlog? Waar schamen we ons voor, waar worden we ziek van, wat houdt ons gevangen? Waar sterven we aan, behalve aan de dood? Ook daar hebben we Christus' liefde bij nodig.

Durven we net als Christus ook dienend in het leven te staan en grenzeloos in onze liefde? Niet om ons zelf weg te cijferen en te kort te doen, en niet alleen onszelf te weiden, maar omdat er liefde in overvloed is? Omdat we de vreugde proeven als we iemand van harte helpen? Dan jubelt ons hart, dan stroomt onze beker over!

En dat is waar Christus Koning wil zetelen: in ons hart. Zo is Christus een koning die recht aan ons allemaal doet, die het beste met ons voorheeft. Die over onze liefde wil regeren. Zijn mantel is die van barmhartigheid, zijn kroon onze inzet voor elkaar. Zo maken we met elkaar

zijn koninkrijk waar en deze wereld bewoonbaar. Barmhartigheid tonen, vriendschap koesteren is een koninklijke weg, die we met Christus' liefde kunnen volbrengen!

Amen.